

पञ्चकृत्वः सोमं पणते ॥ १ ॥ अध्वर्युः पण व्यवहारे पणनं न्यूनेन मूल्यान विव्रेतुः प्रार्थनम् कलादिभिः प्रथमं तावत्प्रार्थयतऽइत्यर्थः । कथं पुनः पणतऽइत्याकाङ्क्षायामाह ।

स आह सोमविक्रयिन्क्रयस्ते सोमो राजाऽइति (३. ३. ३. १) ॥ २ ॥ आहोस्विन्न क्रयार्थं प्रसारितः किंतु रसायनाद्यर्थः अनुदाजितयोरिति (पा० ८. २. १००) प्लुतिः ।

क्रय इत्याह सोमविक्रयी ॥ ३ ॥

तं वै ते क्रीणानीति ॥ ४ ॥ पुनरध्वर्युस्तं पृहति अनुज्ञां प्रार्थयते ।

क्रीणीहीत्याह सोमविक्रयी ॥ ५ ॥

कलया ते क्रीणानीति ॥ ६ ॥ कला गोः षोडशो भागः ।

भूयो वाऽअतः सोमो राजार्हतीति सोमविक्रयी ॥ ७ ॥

भूय एवातः सोमो राजार्हति मह्यंस्त्वेव गोर्महिमेत्यध्वर्युर्गोर्वै प्रतिधुक्तस्यै शृतं तस्यै शरस्तस्यै दधि तस्यै मस्तु तस्याऽआतच्चनं तस्यै नवनीतं तस्यै घृतं तस्याऽआमिक्षा तस्यै वाजिनमिति (३. ३. ३. १-२) ॥ ८ ॥ सत्यम् अतो मनुक्ता-
न्मूल्यात्तव सोमो राजा भूय एव बद्धतरमेव मूल्यमर्हति परं तु गोरपि महिमा मह्यमेव मह्यदेव मह्यत्वम् यतः गोः प्रतिधुक् धारोक्षं पयः तस्या एव च शृतम् तस्या एव शरस्तरिका तस्या एव च दध्यादि वाजिनात्तम् यस्माद्गोरेतानि पयआदी-
नि सर्वापजीव्यानि ज्ञायन्ते तस्माद्गोर्महिमा मह्यान् सोमात्तु न किमपीत्यभिप्रायः ।

भूय एवेत्यतःप्रभृति चतुरावर्तयति ॥ ९ ॥ अध्वर्युः चतुर्वारं पठति ।

एकैकेनान्ते पणते शफेन पदार्धेन गवा ॥ १० ॥ भूय एवेत्यस्य मन्त्रस्यान्ते प्रत्यावृत्ति यथासंख्यं शफादीनामेकैकेन व्यवहरति तेन प्रथमवारं पठनान्ते शफेन ते क्रीणानीति द्वितीयवारं पठनान्ते पदा ते क्रीणानीति तृतीय-
वारमर्धेन चतुर्थवारं गवा । अत्र चतुर्थे पणने विशेषमाह ।

ते क्रीणामीत्यन्ततः ॥ ११ ॥ अन्ततोऽन्ते चतुर्णां शफादीनामन्तिमे चतुर्थे गवा ते इत्यत्र ते क्रीणामीत्ययं मन्त्रविशेषो भवति अत्र हि प्रार्थनां तदीयमतिर्जनं चानपेक्ष्य स्वयमेव परिह्रिय एतावदेवास्य मूल्यमिति वर्तमानसामीप्ये वर्तमानव-
दित्यतिदिशति (पा० ३. ३. ३. १३१) गवा ते क्रीणामीति तथैव श्रुतत्वात् (३. ३. ३. ३) ।